

همان عزیزان "شهید خدمت" در اورژانس درفول که "با جدیت پیگیر پرداخت سه ماه معوقات مزدی خود بودند، به طور دسته جمعی اخراج شدند." در موردی دیگر، "پرستاران قرارداد ۸۷ روزه" یاسوج که از آغاز شیوع کرونا اشتغال داشتند، بعد از بیکاری یا پایان قرارداد و جذب نشدن از سوی دانشگاه علوم پزشکی یاسوج، روز ۱۳ خردادماه مقابل استانداری یاسوج تجمع اعتراضی برگزار **ادامه در صفحه ۳**

مبارزه پرستاران برای امنیت شغلی و دستمزد عادلانه

در ماه‌های اخیر، در بحران گسترش بیماری کرونا و نیاز شدید به نیروی کار پرستاری و به رغم آن تشدید تجاوز به حقوق پرستاران، پرستاران برای دستیابی به دستمزدهای معوقه، امنیت شغلی، و علیه اخراج‌ها مبارزه‌ای تحسین برانگیز کرده‌اند. روحانی، ۳ خردادماه، درباره مورد پرستارانی که هنگام مراقبت از بیماران کرونایی به بیماری مبتلا شده و جان باخته‌اند، گفت: "عزیزانی که... به میدان آمدند... و برای نجات جان مردم جان خود را فدا کردند به عنوان شهید خدمت نام‌گذاری می‌شوند." اما، سه روز بعد، ۳۵ نفر از همکاران

نامه ضمیمه کارگری مردم ارگان مرکزی حزب توده ایران

شماره ۲، ۳۴، تیر ماه ۱۳۹۹

بحران هیپکو به کجا رسید؟

تداوم اعتصاب‌ها و اعتراض‌های کارگری از جمله اعتراض اخیر کارگران مجتمع نیشکر هفت‌تپه؛ سفر کارگران شرکت حمل و نقل خلیج فارس به تهران در ۲۶ خردادماه و برگزاری تجمع اعتراضی مقابل ساختمان سازمان خصوصی‌سازی با خواست بازگشت این شرکت به "مسئولیت مستقیم دولت؛"

برگزاری تجمع‌های اعتراضی کارگران مخابرات آذربایجان شرقی و شیراز در ۲۱ و ۲۴ خردادماه با خواست آنان به بازگشت به کار همکاران اخراجی‌شان و مطالبه اجرای "طرح طبقه‌بندی مشاغل؛" کارزار "شورای اپراتوری پست‌های فشار قوی" در ۱۷ خردادماه برای رفع بلا تکلیفی؛ مبارزه کارگران واحد ترابری شرکت بهره‌برداری نفت و گاز زاگرس جنوبی در ۲۴ خردادماه علیه "حجمی شدن قرارداد کار؛" مبارزه کارگران راه‌آهن برای دریافت دستمزدهای معوقه، و مبارزه معلمان، پرستاران و بازنشستگان برای دستیابی به امنیت شغلی و دستمزدی عادلانه. همگی این تجمع‌ها و اعتراض‌ها نمونه‌هایی از مبارزه‌های کارگران در هفته‌های اخیر بوده است. اما در این میان مبارزه کارگران هیپکو همچنان ادامه یافته و از برجستگی ویژه‌ای برخوردار است.

در چهار سال اخیر و تا کنون کارگران شرکت تخصصی و استراتژیک تولید تجهیزات سنگین هیپکو در اراک برای دریافت معوقات مزدی و امنیت شغلی، و علیه خصوصی‌سازی شرکت به مبارزه‌ای تحسین برانگیز برخاسته‌اند.

در حالی که ایلنا، ۱۵ اردیبهشت‌ماه، از "حکم تیره ۱۴ تن از فعالان کارگری شرکت هیپکو" در مبارزات سال‌های اخیر خبر می‌داد، خبر محکومیت "مدیرعامل سابق این واحد به ۶ ماه حبس و ۳۰ ضربه شلاق" منتشر شد. کارگران اما با هوشیاری طبقاتی‌شان این گونه مانورها و همچنین ترفند کارگزاران رژیم در انتشار "اخبار کذب و غیرواقعی راه‌اندازی تولید" را که به هدف افزایش قیمت سهام این شرکت بود، شناسانده و افشا کردند. آنان در تجمع اعتراضی‌شان در ۲۹ اردیبهشت‌ماه از راه‌اندازی نشدن

ادامه در صفحه ۲

خصوصی‌سازی، حقوق سندیکایی، و نمایش مبارزه با فساد مالی

هیاهوی تبلیغاتی پیرامون برگزاری دادگاه‌های رسیدگی به پرونده فساد مالی شماری از مسئولان و کارگزاران حکومت جمهوری اسلامی همچنان ادامه دارد. قوه قضائیه به ریاست یکی از بدنام‌ترین چهره‌های رژیم یعنی ابراهیم رئیسی، در گرماگرم فعل و انفعال‌های پرشتاب صحنه سیاسی کشور، با راهبردی معین با ظاهر یک "فساد ستیز" ظاهر شده است. این نمایش تبلیغاتی هدفمند، اما ویژگی‌ای مهم نیز دارد که کمتر به آن توجه و پرداخته شده است. این ویژگی عبارت است از: تبلیغ فسادستیزی قوه قضائیه و حکومت در چند سطح و لایه همراه با بزرگ‌نمایی آن برای کارگران و زحمتکشان!

برپای دادگاه رسیدگی به تخلفات اسدیگی در مجتمع نیشکر هفت‌تپه، رسیدگی به پرونده مدیران پیشین هیپکو، و همچنین چندین چهره درجه دوم و سوم اختلاس و فساد مالی در جریان اجرای برنامه خصوصی‌سازی، از جمله ایزودهای این تئاتر با مضمون فساد ستیزی است که رژیم ولایت فقیه با بزرگ‌نمایی‌شان می‌کوشد

ادامه در صفحه ۲

پیش به سوی سازمان‌دهی مبارزه منسجم و سراسری کارگران و زحمتکشان بر ضد ظلم، بی‌عدالتی، محرومیت، و سرکوب حقوق صنفی کارگران؛ برای تشکیل سندیکاهای مستقل کارگری و در راه طرد رژیم ولایت فقیه!

اتحادیه رانندگان اتوبوس در آمریکا: نه به پلیس و نژادپرستی! ما در کنار مردم هستیم!

رانندگان شرکت‌های اتوبوس‌رانی در بسیاری از شهرهای آمریکا از انتقال دستگیر شدگان اعتراض‌های اخیر به بازداشتگاه‌ها امتناع ورزیدند. این کارزار همبستگی از شهر مینیاپولیس آغاز شد. رانندگان شرکت‌های اتوبوس‌رانی شهرداری مینیاپولیس طی روزهایی که تظاهرات مردمی جریان داشت از آوردن پلیس به محل اعتراضات و انتقال معترضین به زندان‌ها امتناع ورزیدند. خواست رانندگان زن و مرد این است: ما اعضای اتحادیه خواستار حمایت از دادخواهی جورج فلوید هستیم. ما با همکارانمان در این مورد صحبت خواهیم کرد و خواهیم گفت که چرا جنبش کارگری باید بر ضد اعمال خشونت نسبت به برادران و خواهران‌شان مقابله کند. اولین جواب مثبت از طرف اعضای "اتحادیه رانندگان اتوبوس، خانواده کارگران شهر نیویورک ارسال شد. آنان در تویترشان نوشتند: "ما رانندگان اتوبوس، خانواده کارگران شهر نیویورک را حمل‌ونقل خواهیم کرد ولی با پلیس شهر نیویورک همکاری نخواهیم کرد. همه رانندگان عضو اتحادیه کارگران حمل‌ونقل باید از انتقال دستگیرشدگان امتناع ورزند." زمانی که پلیس سعی کرد از یک اتوبوس شرکت حمل‌ونقل عمومی برای انتقال دستگیر شدگان استفاده کند، راننده اتوبوس با تشویق فراوان معترضان از ماشین پیاده شد. کارگران زن و مرد می‌توانند هنگام اجتناب کردن از کار اجباری یا کار با زور به اتحادیه مراجعه کرده و بنا بر اساسنامه اتحادیه از خود محافظت و دفاع کنند.

از: "عصر ما"، روزنامه حزب کمونیست آلمان (د.ک.پ) ۱۶ خردادماه ۱۳۹۹
<https://www.unsere-zeit.de/solidaritaet-mit-protestierenden-130498/>

ادامه بحران هپکو به ...

تولید "با گذشت ۸ ماه از فعالیت مدیریت کنونی" به انتقاد پرداختند و از تدارک طوماری اعتراضی خبر دادند.

کارگران هپکو در ۱۲ خردادماه در واکنش به مصاحبه مدیرعامل کنونی هپکو یعنی ابوالفضل روغنی که "تولید ۱۰ دستگاه غلتک و آوردن ۱۷۰ تن کار" در ۳ ماه اخیر را "ایثار مدیران فعلی" دانسته بود، ظرفیت واقعی کارخانه را "تولید ۳۰۰ دستگاه و ۲۰ هزار تن کار" اعلام کردند.

در حالی که بدهی شرکت هپکو به بیش از هزار میلیارد تومان افزایش یافته است کارگران از گماردن افرادی "کاملاً غیرمختص و غیرمتعهد در پست‌های کلیدی" و دادن "حقوق‌های چند ده میلیونی" به آنان، شرکت هپکو را "جولانگه سهامداران و مدیران بورس‌باز و سفته‌باز" دانستند. در پی "دو بار واگذاری ناموفق" شرکت هپکو خبرگزاری ایلنا، ۱۳ خردادماه، از واگذاری شرکت هپکو "به همراه کلیه شرکت‌های متعلق به آن بدون هیچ‌گونه پیش‌شرطی" به وزارت صنعت، معدن، تجارت (درواقع به شرکت ایمیدرو، یعنی شرکت هلدینگ دولتی در بخش معدن ایران با ۸ شرکت اصلی و ۵۵ شرکت عملیاتی در زمینه صنایع فولاد، آلومینیوم، مس، سیمان و مواد معدنی) خبر داد.

خضریان، نماینده مجلس جدید به ریاست قالیباف فاسد اما ۱۹ خردادماه با ارسال نامه‌ای به ایمیدرو "واگذاری‌های اول و دوم شرکت هپکو" را به "شیوه ناصحیح" دانست و فساد گسترده کارگزاران پیشین "نظام" را ردیف کرد. به نظر می‌رسد مجلس جدید شیوه "بهتری" برای واگذاری هپکو دارد.

خواست کارگران هپکو بازگرداندن این شرکت مهم صنعتی به بخش دولتی و توقف کامل برنامه خصوصی‌سازی است. بنا بر این، مانورهای دستگاه قضایی و تشکل‌های زرد حکومتی پیرامون به‌اصطلاح خطا در روش خصوصی‌سازی‌ها با مخالفت کارگران هپکو و دیگر زحمتکشان روبرو شده است. چاره کارگران در برابر این مانورها مبارزه‌ای متحد و پیگیر در راه احیای حقوق سندیکایی در جهت برچیدن این ستمگری‌هاست.

ادامه خصوصی‌سازی، حقوق سندیکایی ...

حرکت‌های سندیکایی و جنبش اعتراضی کارگران را تحت تأثیر قرار دهد و سمت اصلی اعتراض‌های کنونی زحمتکشان را به‌انحراف کشاند. این کارزار نمایشی درحالی با شدتی کم‌سابقه تبلیغ و بزرگ‌نمایی می‌شود که نارضایتی در میان توده‌های کارگر به‌ویژه با گسترش بحران اقتصادی و به‌موازات آن کاهش قدرت خرید خانوارهای کارگری در سراسر کشور رو به گسترش نهاده است. از این‌روی، تبلیغ پیرامون برپایی دادگاه‌های رسیدگی به فساد مالی بخشی از جنگ روانی- تبلیغاتی ارگان‌های امنیتی برای فراهم ساختن فضای مناسب به‌منظور ادامه اجرای سیاست تعدیل ساختاری در چارچوب راهبرد حفظ نظام در شرایط خطیر و بحرانی کنونی است.

پس از برنامه واگذاری "شستا" (شرکت‌های متعلق به سازمان تأمین اجتماعی) و سهام "عدالت"، سازمان خصوصی‌سازی بر مبنای ابلاغیه اصل ۴۴ و شعار جهش تولید که از سوی ولی فقیه برای سال جاری طرح شده، درصد اعمال و اجرای واگذاری‌های بیشتر از جمله در رشته‌های کلیدی و صنایع کشور برآمده است.

اجرای این برنامه‌ها با توجه به بحران اقتصادی و نارضایتی ژرف اجتماعی بدون مانور و فضاسازی امکان‌پذیر نخواهد بود. رژیم ولایت فقیه با اجرای نمایش فسادستیزی به‌کارگردانی جلال فاجعه ملی ابراهیم رئیسی از سوی درتلاش مدیریت این بحران است و از دیگر سو ارگان‌های امنیتی‌اش با همدستی سران تشکل‌های زرد حکومتی با بزرگ‌نمایی نمایش فسادستیزی می‌کوشند از آن همچون اهرمی برای مهار اعتراض‌های کارگری و فروکاستن سطح خواست‌های کارگران مانند توقف خصوصی‌سازی، بهره بگیرند. هدف آن است که سطح مطالبه‌های جنبش اعتراضی طبقه کارگر و زحمتکشان از جمله در مبارزه‌شان با خصوصی‌سازی از توقف واگذاری‌ها و پایان دادن به برنامه ضد ملی تعدیل ساختاری به خواست تغییر روش در خصوصی‌سازی‌ها مطابق برنامه رژیم فرو کاسته شود، درعین حال حرکت جنبش کارگری و سندیکایی برای خروج از حالت تدافعی مختل، گند، و سرانجام مهار و متوقف گردد. هدف دیگر این سیاست، ایجاد تفرقه و فاصله میان فعالان سندیکایی با چهره تراشی و رهبر سازی در جنبش کارگری و اعتراض‌های کنونی است. بی‌دلیل نیست که هم‌زمان با تبلیغ پیرامون برپایی دادگاه‌های رسیدگی به پرونده برخی مدیران و سهام‌داران مراکز صنعتی واگذار شده ناگهان افرادی معین چه در داخل و چه در خارج در مقام فعال و نماینده کارگری معرفی می‌شوند.

با توجه به آنچه اشاره شد، باید تأکید کنیم اولویت جنبش سندیکایی زحمتکشان، احیای حقوق سندیکایی، اقدام و عمل آگاهانه، سنجیده، با استفاده از همه روزه‌ها برای بهبود وضعیت معیشتی و در جهت ارتقای سطح سازمان‌دهی و همبستگی در پیوند با مبارزه همگانی ضد دیکتاتوری است. به‌انحراف کشاندن مبارزات جنبش کارگری و سندیکایی با توجه به روند تحول‌های صحنه سیاسی کشور از مهم‌ترین هدف‌های رژیم ولایت فقیه و ارگان‌های امنیتی‌اش است. از این‌روی، باید با اتحاد عمل و هوشیاری مانورها و سیاست‌های رژیم ولایت فقیه را افشا کرد و ناکام گذارد.

ادامه مبارزه پرستاران ...

کردند. روی یکی از شعارنوشته‌های معترضان نوشته شده بود: "سزای فداکاری بیکاری نیست." خبرگزاری ایلنا، ۲۵ خردادماه، در شرایط فاجعه‌بار و کمبود هزاران نیروی کار پرستاری در وضعیت گسترش بیماری کرونا از اخراج "۷۰۰ نفر" از پرستاران چند بیمارستان بزرگ کشور به "پهانه کرونا" گزارش داد.

در ماه‌های اخیر وزارت بهداشت رژیم برای تحمیل قراردادهای کاری با مدت زیر سه ماه به پرستاران تلاش فراوانی کرده است. با شیوع بیماری کرونا، در اسفندماه دانشگاه علوم پزشکی گیلان برای "جذب پرستار ۸۹ روزه" فراخوان داد، اما به علت استقبال نکردن پرستاران از این فراخوان، پرستارانی با فراخوان جدید و بدون اشاره به مدت قرارداد کار جذب بیمارستان شدند. در دیدار نمایندگان پرستاران داوطلب گیلان با رئیس دانشگاه علوم پزشکی، ۱۲ خردادماه، نمایندگان پرستاران بر امضا نکردن "قراردادهای ۸۹ روزه" از سوی پرستاران تأکید کردند، اما رئیس دانشگاه از پرستاران خواست تا "اعتراضات خود را عقب بیاورند." ایلنا، ۱۸ خردادماه، از احتمال اخراج "پرستاران داوطلب گیلان" با اتمام قرارداد خبر داد. دبیرکل خانه پرستار در گفتگویی با ایلنا، ۱۹ خردادماه، از آغاز مشکلات کنونی نظام درمان و شکاف عظیم در پرداختی بین به خصوص جراحان و پرستاران با تکیه بر "کتاب کالیفرنیا" (دستورالعمل‌های خصوصی‌سازی و تعدیل نیرو در بخش بهداشت و درمان) در سال ۱۳۷۴ خبر داد. او گفت که، گرچه جراحی "یک کار به نسبت تجربی است و به مراتب از کار پزشک اطفال و روان‌پزشک راحت‌تر است"، و حتی "برخی از جراحان در اتاق عمل حضور فیزیکی هم ندارند"، اما جراحان بالاترین دریافتی را دارند. به رغم حتما حضور نداشتن جراحان در اتاق عمل، با اجرای "طرح خودگردانی بیمارستان" بعد از سال ۱۳۸۰ بر مبنای "کتاب کالیفرنیا" و در نظر گرفتن "حق العمل"، ۶۵ درصد از کل مبلغ حق العمل به جراحان تعلق می‌گیرد. با اجرای این سیاست‌های نولیبرالی امنیت شغلی و معیشت پرستاران زحمتکش پایمال شده و همچنان پایمال می‌شود. تبعیض از مهم‌ترین ابزار رژیم برای لایه‌بندی نیروی کار پرستاری بر اساس نوع قراردادهای و دستمزدهای متفاوت در برابر کار یکسان و نیز برای بهره‌کشی حداکثری و به وجود آوردن تفرقه بین پرستاران هم بوده است. می‌توان گفت کارگزاران رژیم تبحر ویژه‌ای در به کارگیری این سیاست ضدانسانی دارند. در نمونه‌ای جدید، بنا به گزارش ایلنا، ۲۴ خردادماه، علاوه بر پرداخت اضافه‌کاری، "فوق‌العاده ویژه" نیز به پرستاران ستادی تعلق می‌گیرد، در صورتی که ضمن "ممنوع" بودن پرداخت اضافه‌کاری به پرستاران رسمی و پیمانی، "فوق‌العاده ویژه" هم به این پرستاران تعلق نمی‌گیرد. در نمونه‌ای دیگر، در حالی که همه بار مراقبت از بیمارانی کیرونا روی دوش پرستاران بود و "پزشک متخصص در بیمارستان اساساً کار خاصی نمی‌تواند برای بیمار انجام دهد"، "حق الزحمه" ۱۲ ساعت کار در ایام کرونا برای پزشک متخصص حدود یک میلیون تومان بود، در صورتی که برای ۱۲ ساعت کار به پرستاران صرفاً ۳۰۰ هزار تومان تعلق می‌گرفت. با تشدید مبارزه‌ای متحد و سازمان‌دهی تشکلهایی مستقل، می‌توان به سیاست‌های ضدانسانی رژیم در زمینه دستمزد زحمتکش پرستار پایان داد.

تأملی بر خودکشی کارگر صنعت نفت: دلالت‌های نیروی کار و سودجویی با نان و جان کارگران!

در بیش از دو دهه اخیر، شرکت‌های پیمانکار نیروی کار و واسطه‌ها که از حامیانی نیرومند در دستگاه حاکمه رژیم ولایی برخوردارند، با لایه‌بندی نیروی کار بر اساس نوع قراردادهای متفاوت در برابر کار یکسان، بهره‌کشی‌ای وحشیانه از کارگران کرده و خود نیز همچون اهرمی در سرکوب طبقه کارگر عمل کرده‌اند. عملکرد دلالت شرکتی با اسم بامسمای "نظم آفرینان ایمان" صنعت نفت،

روز ۲۱ خردادماه باعث خودکشی یکی از کارگران پیمانکاری صنعت نفت در میدان نفتی هویزه شد. همکاران کارگر متوجهاً حقوق کارگران پیمانکاری نفت را "ناچیز" و دلیل خودکشی کارگر همکارشان را "مشکلات شغلی و درآمدی" عنوان کردند. جلالی، رئیس اداره کار هویزه، ۲۵ خردادماه، اعلام کرد که این کارگران "فقط" دستمزد اردیبهشت‌ماه را دریافت نکرده‌اند. همچنین مدیرکل اداره کار خوزستان در همان روز اظهار داشت که اخیراً به علت اختلاف بر سر "مفاد قرارداد کار"، ۵۵ نفر از کارگران شرکت "نظم آفرینان ایمان" از امضای قرارداد کار امتناع کرده بودند. اکثر کارگران صنعت نفت دستمزدشان همان حداقل به مبلغ یک چهارم خط فقر است. لایه به نظر این مقام مسئول اداره کار پرداخت نکردن دستمزد "فقط" اردیبهشت‌ماه به کارگر حداقل‌بگیر مشکل بزرگی برایش نیست!

در پاسخ به پرسشی که "موضع دولت در واکنش به خودسوزی یک جانباز و خودکشی یک کارگر به دلایل اقتصادی" چیست، سخنگوی دولت، ربیعی، در نشست خبری ۲۶ خردادماه خود گفت: "نباید در این زمینه‌ها با پیش‌داوری سؤال را مطرح کرد... خودکشی علت و عوامل متعددی دارد... خودکشی... در ایران از میانگین جهانی آمار کلی کمتر است... در این مورد علت شخصی بیشتر دخیل بوده است." روحانی در رابطه با "ارائه بسته‌های معیشتی" به افراد کم درآمد در روز ۱۸ خردادماه گفت: "دولت به عهد خود درخصوص مبارزه با فقر مطلق پایبند بوده" است.

در صورتی که یک هفته بعد ایلنا، ۲۵ خردادماه، در ارتباط با کسانی که به علت شیوع ویروس کرونا بیکار شده‌اند، نوشت: "۸ میلیون نفر محروم از دریافت ۱ ریال مقرری خانه‌نشینی!" در ادامه وعده‌های دو دهه اخیر نمایندگان مجلس نیز، حسینی، نماینده خوزستان در مجلس روز ۲۶ خردادماه، گفت: "به‌زودی برای حذف پیمانکاران به صورت قانونی آستین بالا می‌زنیم... حال چه این واسطه پیمانکار دسته اول باشد یا دست‌چندم... وجود پیمانکاران و چند مدل قرارداد کار به تضییع حقوق کارگران انجامیده است."

تتها راه حذف دلالت نیروی کار و برچیدن ظلم رژیم ولایی، مبارزه‌ای متحد و پیگیر برای احیای حقوق سندیکایی است. باید تأکید داشت حذف شرکت‌های پیمانکار نیروی کار با خواسته‌هایی همچون لغو قراردادهای موقت، توقف خصوصی‌سازی، و پایان دادن به اجرای برنامه ضد ملی تعدیل ساختاری ارتباط مستقیم داشته، دارد، و خواهد داشت.

«طبقه کارگر استوارترین نیروی ترقیخواه و تحول

طلب جامعه ماست. غلبه بر ضعف

طبقه کارگر در زمینه سازمانیافتگی و یکپارچه

کردن اعتراض‌ها، در کنار پیوند زدن

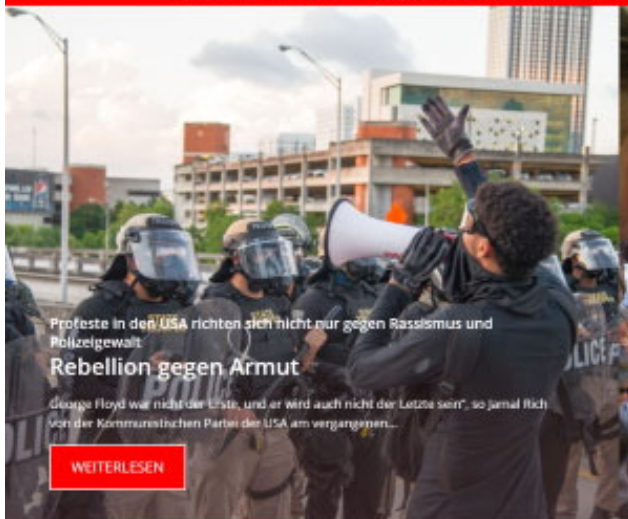
مبارزه‌اش، به همراه دیگر زحمتکشان، با جنبش

همگانی ضد استبدادی، وظیفه‌ی تأخیر

ناپذیر است.» از برنامه حزب توده ایران

UZ unsere zeit
SOZIALISTISCHE WOCHENZEITUNG – ZEITUNG DER DKP

Prozess um Lübcke-Mord Tarifaabschluss der IG Metall UZ-Pod

حتی وزیر کار رومانی هم مستقیماً دخالت کرد. کارگران از طرف یک سندیکای واحد سازمان دهی نشدند. آنجا باید ما بحث توهم همکاری با شرکای اجتماعی را کنار می گذاشتیم و امر سازمان دهی یک مبارزه طبقاتی را پیش می بردیم. وقتی که سران کنسرن ها یکی پس از دیگری گسترش کووید ۱۹ را فرصتی به منظور حفظ منافع طبقاتی شان در نظر می گیرند و در روند توسعه اقتصاد جهانی این سؤال را برای صاحبان صنایع آلمانی مطرح می کنند که چگونه و از چه راه هایی دیگر باید به سودهایی بیشتر دست یافت تا با آن سودها بتوان ابزاری دفاعی برای حفاظت از حريم طبقه سرمایه داری استفاده کرد، پس ما هم باید به راه حلی بحران بیندیشیم. بحران سرمایه داری هر روز بیشتر از گذشته ژرف می شود و صحت نظر حزب کمونیست آلمان بیشتر به اثبات می رسد: اعتصاب و به خصوص اعتصاب های سیاسی - همان گونه که از طرف اتحادیه کارگران آلمان (وردی)، صنایع فلزکاران، اتحادیه دانشمندان و تربیت کنندگان درخواست می شود - از طرف رهبران سندیکاهای زرد و دست راستی سوسیال دمکرات بی ارزش تلقی می شود و این اقدام (اعتصاب) را به نام قانون کار حرکتی غیرقانونی تفسیر می کنند و از این طریق می خواهند سلاح مهم مبارزه طبقه کارگر سازمان یافته را با تصمیم هایی با آگاهی قبلی از دستهای طبقه کارگر بیرون بیاورند. این بزرگترین مانع در برابر کارزارها و مبارزات مشترک طبقه کارگر است، مانعی در برابر مبارزه کارگران به سمت برقراری عدالت اجتماعی و پیشرفت در حفاظت از محیط زیست. ترجمه از: "عصر ما" روزنامه حزب کمونیست آلمان (د.ک.پ) نهم خردادماه ۱۳۹۹

<https://www.unsere-zeit.de/zentrales-kampfmittel-130209/>

اعتصاب ابزاری مؤثر در کارزاری مشترک

پرسش اصلی برای کارگران این روزها می تواند چنین باشد: زمانی که به جای چهل ساعت کار باید بیست ساعت کار کنم و اجاره خانه هم رو به افزایش است و از شغل دوم هم دیگر خبری نیست برای هزینه های زندگی از جمله اوقات فراغت و تعطیلات چگونه و از کدام منبع قرار است پولی به دستم برسد؟

گسترش ویروس کرونا پیش بینی ظهور مجدد بحران سرمایه داری را تأیید کرد. در سراسر جهان زنجیره تولید و عرضه کالاها مختل شده و قیمت مواد غذایی به سرعت بالا رفته است. رئیس برنامه ریزی سازمان خواروبار جهانی، وابسته به سازمان ملل، هشدار می دهد افزایش قیمت ها و کمبود عرضه می تواند در آینده باعث قحطی گردد. موج عظیم بدهکاری ها وابستگی جهانی را تشدید و رقابت و تضادهای بین المللی را ژرف تر می کند. یافتن راه حل برای برون رفت از بحران موجود از دیدگاه حاکمان سرمایه، بستگی به رشد اقتصاد در آینده دارد!

دومینیک اشتراوس کان، رئیس سابق صندوق بین المللی پول، در این باره می گوید: "باتوجه به این رکود و بحران اقتصادی به وجود آمده که کم و بیش همه اقتصادهای توسعه یافته را در بر گرفته و باعث از بین رفتن سرمایه ها شده است، یک راه برای بیرون آمدن از این بحران باز است. فرصتی دوباره دادن برای سرمایه گذاری در ساختارهایی که به شدت آسیب دیده اند و نیاز به حمایت دارند می تواند شروع تازه ای باشد."

همیشه حرف زدن بسیار آسان تر از عمل کردن بوده است. در پایان، همان راه رفته را باز می خواهند بروند و نامش را می گذارند توانمندسازی خلاقانه سرمایه! نوع دفاع [از حقوق زحمتکشان] از دید ما در عصر کرونا چگونه باید باشد؟ به نظر ما این دوران هیچ تفاوتی با دیگر مرحله های مبارزه طبقاتی ندارد. در مرکز تصمیم های کنگره حزب کمونیست آلمان در آغاز ماه مارس [۲۰۲۰/فروردین ماه ۱۳۹۹] بر این موضوع تأکید شد که "اعتصاب پرستاران در بخش بهداشت و سلامت و درمان، و قبل از همه در بخش خیریه - شاریته برلین و همچنین کلینیک شهر دوسلدورف و اسن یا در بخش کارکنان نظافت ساختمان ها یا غول های خدمات اینترنتی مانند آمازون نشان داد که بخشی از طبقه کارگر آماده است تا در راه دفاع از منافعش مبارزه کند. به همین دلیل اعتصاب آخرین وسیله نیست، بلکه وسیله ای است مؤثر. مبارزات کارگران صنعت ماشین سازی و ویت در شهر سونت هوف در هفته های گذشته باز هم نشانه ای بود بر تأیید این دیدگاه و ارزیابی."

سخن از تعطیلی و انتقال کارخانه آکو است. اشکال کار از کمبود یا نقصان در آمادگی مبارزه کارگران در کارخانه آکو نیست، بلکه اشکال در نبود فشار کافی از طرف سندیکاهای ما است. به تازگی مقاومت کارگران کشاورزی مهاجر رومانیایی در ایالت نوردراین وستفالن به ما مشکلی اساسی را نشان داد: سندیکاهای، چپ ها، و سبزها اعلام همبستگی کردند. و زمانی که وضعیت کارگران مهاجر کشاورز رومانیایی به اطلاع عموم مردم رسید،

لطفاً در مکاتبات خود با آدرس های زیر از ذکر هرگونه نام اضافی خودداری کنید.

آدرس پستی:

B.M. Box 1686, London WC1N 3XX, UK

<http://www.tudehpartyiran.org>

آدرس های اینترنت و «ای-میل»

E-Mail: dabirkhaneh_hti@yahoo.de

ضمیمه کارگری نامه مردم - شماره ۳۴
Nameh Mardom - Workers Supplement No.34

22 June 2020

شماره فاکس و تلفن
پیام گیر ما

004930
23629727

